

Ateismi kompastuu omiin jalkoihinsa

Johtavat ateistit sanovat: ”Ei ole olemassa Jumalaa. Ei siis ole myöskään pysyviä arvoja. Ei ole perimmäistä totuutta.”

Tämä näkemys romuttuu jo meidän käytännöllisen kokemuksemme edessä. On selvää, että meillä on omatunto. Koemme syyllisyyttä, jos toimimme vastoin yleisinhimillisiä arvoja. Tiedämme sisimmässämme, että jokin tekemme on oikein tai väärin.

Jokainen haluaisi toimia oikein. Näin ihminen osoittaa uskovansa absoluuttiseen totuuteen.

Samalla ateistit kompastuvat omiin jalkoihinsa. He ovat vuorevarmoja siitä, että ei ole olemassa yleispätevää totuutta. Tätä väitettään he pitävät täysin yleispätevänä totuutena. Kuitenkaan tämä väite ei voi olla yleispätevä totuus, koska heidän omien sanojensa mukaan sellaista ei ole olemassa.

Agnostismi kaatuu mahdottomuuteensa

Agnostikot yrittävät välttää ateistien tekemää virhettä. He suhtautuvat kysymykseen varovaisemmin ja pyrkivät jättämään asioita avoimiksi julistamatta liian varmoja mielipiteitä. He sanovat: ”Emme voi tietää, onko Jumalaa olemassa.”

Että he voisivat pysyä tässä kannassaan, he joutuvat kuitenkin sanomaan: ”Emme voi saada mitään tietoa Jumalasta.”

Vaikka he pyrkivät epävarmuuteen, he ovat jo esittäneet varman väitteen, että Jumalasta on täysin mahdotonta saada mitään tietoa. Keskellä epävarmuutta esiintyvä varmuus muodostaa ristiriidan, jonka voi korvata vain yhdellä tavalla: poistamalla absoluuttinen väite tästä rakennelmasta.

Silloin he kuitenkin joutuvat sanomaan: ”Ehkä voimme saada tietoa Jumalasta.”

Tästä seuraa toinen väite: ”Ehkä voimme saada tietää, onko Jumala olemassa.” Tämän toteamuksen jälkeen heidän tulee lähteä etsimään kyseistä tietoa. Agnostismia ei ole enää olemassa, on vain etsijöitä.

Sisäinen rauha

Ilman Jumalaa ihmisellä ei ole ihmisarvoa. Ateisti hehkuttaa täysin turhaan ihmisen arvoa, koska sitä ei hänen oppinsa mukaan ole. Ihminen ei ole sen arvokkaampi olento kuin kivi, puu tai mato. Elämällä ei ole tarkoitusta, ei päämäärää.

Jeesus sanoi: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä.” (Joh. 14:6) Raamattu kertoo olevansa absoluuttinen totuus: ”Sinun Sanasi on kokonansa totuus.” (Ps. 119:160)

Jeesus rakastaa ihmistä. Hän sanoo: ”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.” (Joh. 10:10) ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille.” (Joh. 14:27)

Tämän rakkauden johdosta ihmisellä voi olla elämässä tarkoitus. Hän voi elää Jumalan suunnitelmassa. Sydämessä on lepo ja rauha.

Syntivelka

Jos Jumala on olemassa, hän myös kertoo tahtonsa ja antaa ohjeet. Koska me emme ole noudattaneet Jumalan antamia elämänohjeita, olemme syylistyneet majesteettirikokseen, koska hän on kuningasten Kuningas ja Luoja. Meille on kertynyt syntivelkaa. Käsittelemättömänä tämä ongelma veisi meidät tuohon.

Tähän ongelmaan on maailmanhistorian aikana esitetty vain yksi varteenotettava ratkaisu: Jeesus ”itse kantoi meidän syntimme ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle.” (1 Piet. 2:24)

Velkamme on maksettu. Meidän tehtävämme on ottaa ilmainen, valmis lahja vastaan. Se tapahtuu uskomalla Jeesuksen sovitustyöhön ja ilmaiseen lahjaan. Se tapahtuu avaamalla elämänsä hänelle ja lupautumalla hänen johdettavakseen. Sen voi tehdä omin sanoin, hän ymmärtää ajatuksemmekin.

Näin koemme uudestisyntymisen, uskoontulon eli pelastumisen. ”Kaikille, jotka ottivat hänet (Jeesuksen) vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.” (Joh. 1:12) Jeesus sanoo: ”Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.” (Joh. 6:37)

Etsi Jeesusta elämäsi. Kaikki muuttuu hyvään suuntaan!

Juhana Lehmuskoski